

TYGODNIK SALWATORSKI

04.03.07 r. • PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE • NR 9 (637) 10Rok 14

Droga Krzyżowa (2)

Będą patrzeć na Tego, którego przebodli

STACJA II

Jezus zdradzony przez ucznia

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.
Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Łukasza (22, 47-48):

Jeden z Dwunastu, imieniem Judasz (...)
zbliżył się do Jezusa, aby Go pocałować.
Jezus mu rzekł: "Judaszu, pocałunkiem wydajesz Syna Człowieczego?"

ROZWAŻANIE

Judasz -

do grona dwunastu powołany
przez samego Chrystusa,
jak wszyscy inni apostołowie.

Kochany przez Mistrza,
Tą samą miłością co pozostali.

Tak samo jak oni obdarzony zaufaniem.

A On?

On zdradza!

Zdradza pocałunkiem.

Gest miłości zamienia teraz w gest nienawiści, zdrady.

Judaszowy pocałunek staje się znakiem
wydania Syna Człowieczego w bezbożne ręce tych,
którzy przybiją Go do krzyża.

Czy zdawał sobie sprawę z tego co robi?

Czy przewidział jakie to przyniesie skutki?

Nie chciał śmierci Mistrza.

Kiedy zrozumiał co zrobił, było za późno.

Odrzuca zapłatę.

Jednak ten żal nad uczynkiem jest próżny,
przychodzi rozpacz i rozpacz się poddaje.

Tajemnicy Bożego miłosierdzia
nic nie jest w stanie zakryć, ani jej zaćmić.

Nawet tajemnica niegodziwości,
której dopuścił się Syn zatracenia -
jak o Judaszu powie Chrystus.

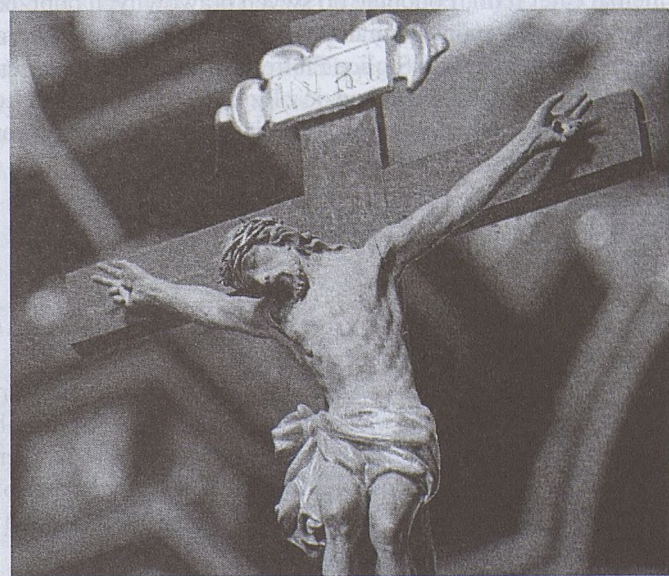
MODLITWA

Jezu cichy i pokornego serca,
który stałeś się przyjacielem każdego człowieka,

(dok. na str. 4)

Maryjny strumień w poezji

Konająca od współmęki

PIOTR TUMIDAJSKI

Wiersz *Stabat Mater* Teofila Lenartowicza (1822-1893) jest surowym wizerunkiem Matki Bożej stojącej pod Krzyżem Jej Syna. W dramacie cierpiącej Matki Zbawiciela włączył poeta świat, na którego scenie rozegrało się to jedyne w dziejach świata wydarzenie. Dramatem Golgoty poruszone zostało niebo i ziemia. "Konająca od współmęki" w utworze Lenartowicza przeżywa ból na skale, gdzie został osadzony Krzyż z Jej Synem. Grozy chwili, jaka się wytworzyła na Kalwarii, nie wytrzymał świat przyrody. Matka rozważająca rany Chrystusa jest silna. Wytrzymuje nie tylko ciężar zdarzeń, ale milczeniem obejmuje tajemnicę, która się dokonuje. W tym milczeniu przyjmuje człowieka, jako częściową nagrodę za oddanie - jak to poeta napisał - Boga wieczności. Teofil Lenartowicz jest głęboki w analizie teologicznej Ofiary Ukrzyżowania i pośrednictwa Matki Boskiej. Nie używa tragicznych tonów, które brzmią w łacińskim hymnie o tym samym tytule. Przejmujące fakty podporządkowuje planowi odkupienia, jaki został uzgodniony o wiele wcześniej. Poeta jest pełen uwielbienia dla Bolejącej za Jej moc ducha. Gdy się zreflektował, zostawił u Jej stóp nieśmiałą prośbę, aby wypracowane z takim trudem przejście do wieczności stało się i jego udziałem.

(dokończenie na str. 5)

Poczet papieży (XXIX)

Klemens III (25 VI 1080 — 8 IX 1100)

Dziewiętnasty antypapież.

Wibert z Rawenny. Urodził się ok. 1025 r. w Parmie.

Na Tron Piotrowy powołany został 25 czerwca 1080 r. na soborze w Brixen, przy silnym poparciu króla Henryka IV, jako antypapież Grzegorza VII.

Aby jednak poprawności wyboru stało się zadość, postanowiono w 1084 r. powtórzyć ten wybór, tym razem w samym Wiecznym Mieście, gdzie — o dziwo! — poparła go znakomita większość kardynałów i biskupów.

W dowód wdzięczności za udzielone poparcie, Klemens III koronował Henryka IV na cesarza Niemiec.

Tuż po zgonie świętego papieża Grzegorza VII antypapież umocnił swe panowanie nie tylko w samym Rzymie, lecz także w niemal całej Italii. Podobnie do swych prawowitych poprzedników zwalczał symonię i starał się prowadzić Kościół prostą drogą.

Podczas walk o Stolicę Piotrową z papieżem Urbanem II zmuszony był w 1098 r. uchodzić z Rzymu i schronić się w Lombardii, gdzie zmarł w Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny 8 września 1100 r.

Wiktor III (24 V 1086 — 16 IX 1087)

Dezyderiusz, opat Monte Cassino.

Jego krótki i niestabilny pontyfikat ubiegł pod znakiem ciągłych walk z antypapieżem Klemensem III.

Już cztery dni po wyborze, 28 maja, został wygnany przez zbuntowanych Normanów i ledwo uszedł z życiem. Schronił się w swym opactwie, by wrócić dopiero rok później, po uśmierzeniu rebelii, przyjął insygnia władzy i objął we władanie Stolicę Św. Piotra. Na synodzie w Benewencie obłożył ekskomuniką antypapieża Klemensa III.

Wiktor III nie cieszył się swym urzędem zbyt długo, zmarł był bowiem już 16 września 1087 r. Jego doczesne szczątki spoczęły w opactwie Monte Cassino.

Urban II (12 III 1088 — 29 VII 1099)

Odo, kardynał-biskup Ostii.

Zanim przyjął godność papieską i imię Urban II, sprawował urząd opata Cluny. Tuż po wyborze nie dane mu było jednak od razu zasiąść na Stolicy Piotrowej, gdyż Rzymem trząsał wówczas antypapież Klemens III. Urban II na swą tymczasową rezydencję obrał był więc wyspę Tiberinę i spokojnie czekał na możliwość tryumfalnego wjazdu do Wiecznego Miasta.

Antypapież nie zasypiał jednak gruszek w popiele i szybko zadziałał w obronie swego zagrożonego stanowiska. W 1089 r., podczas synodu zwołanego w Bazylice Św. Piotra, rzucił na Urbana klątwę.

Rok później Urbanowi udało się jednak wkroczyć do Rzymu i podczas uroczystego ingresu oficjalnie przejąć władzę. Cóż z tego jednak, skoro pod naciskiem zauszników cesarskich — popleczników antypapieża — znów musiał uchodzić. Tym razem wsparcie i kryjówkę znalazł u jednego z książąt normalskich.

W 1093 r. los okazał się łaskawszy dla papieża. Oto bowiem syn cesarza Henryka IV, Konrad III zerwał z dotychczasową polityką i zwrócił się do arcybiskupa Mediolanu z prośbą o koro-

nację na króla Italii. Dzięki temu wygnany wcześniej Urban II mógł powrócić na Stolicę Piotrową, usunąć uzurpatora Klemensa i podczas synodu w Piacenzie powtórnie obłożyć go ekskomuniką.

Podczas synodu w Clermont w roku 1095 z inicjatywy papieża odświeżono postanowienia papieża Grzegorza VII dotyczące grzechu symonii i — grożąc surowymi karami — zakazano duchowieństwu składania jakichkolwiek przysięg władcom świeckim, nie wyłączając nawet najpośledniejszych w Europie książąt.

Synod w Clermont obfitował także w inne, nader ważne dekry. Między innymi po raz pierwszy pojawia się nowe prawo: *Treuga Dei* (Pokój Boży), wedle którego każdy, kto pod byle pretekstem złamie pokój, zostanie ukarany nie tylko mieczem, lecz także ekskomuniką.

Na tymże synodzie Kościół, a wraz z nim cała ówczesna Europa, weszły w nową erę. Erę krucjat. Papieżem zawładnęła bowiem wielka idea wyzwolenia z rąk Turków seldżuckich okupowanej Ziemi Świętej i Grobu Bożego w Jerozolimie, co podchwyciło od razu niemal całe rycerstwo europejskie, a potem — jak czas pokaże — nie tylko rycerstwo.

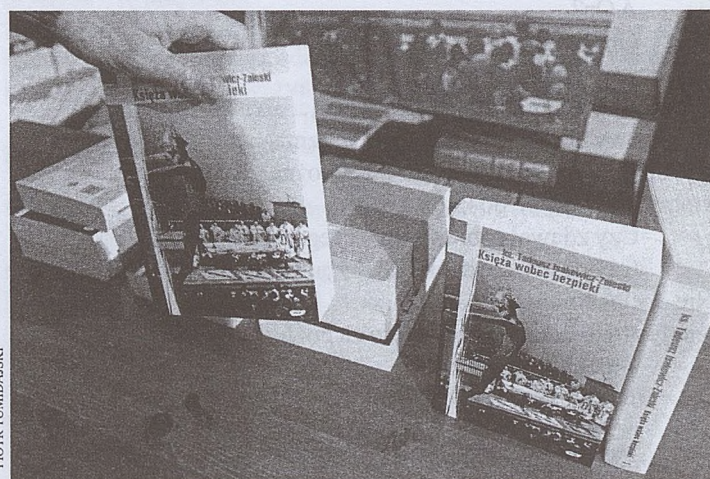
Z okrzykiem „Bóg tak chce”, pod bojowymi sztandarami i ze szkarłatnymi krzyżami na płaszczach, w dalekie krainy Lewantu ruszyły tłumy krzyżowców.

Bóg widać tak chciał, gdyż już 15 lipca 1099 r. rycerstwo pod wodzą Gotfryda de Bouillon zdobyło Jerozolimę i ogłosiło swego wodza pierwszym władcą Królestwa Jerozolimskiego (22 lipca).

Niestety, papież Urban II nie doczekał wieści o tej wielkiej i pięknej chwili, zmarł był bowiem 29 lipca.

Po jego śmierci spór o inwestyturę trwał nadal, lecz pozycja cesarska znacznie osłabła. Oto bowiem papież — *spiritus movens* ruchu krucjatowego — a nie cesarz, będzie odtąd naczelnym wodzem chrześcijańskiego świata.

Piotr Śliwiński

PIOTR TUMIDAŃSKI

28 lutego br. odbyła się uroczysta promocja najnowszej książki ks. Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego „Książka wobec bezpieki”, poświęconej mrocznym czasom prześladowania Kościoła w czasach PRL. W publikacji, podzielonej na kilka rozdziałów, znajdujemy opisy dotyczące trzech typów postaw - księży, którzy ulegli i współpracowali z SB, księży, którzy zerwali z współpracą z SB oraz tych, którzy mimo prześladowań nie dali się złamać.

PT

Metoda dialogiczna w katechezie

W wielu współczesnych opracowaniach teoretycznych występuje krytyka tradycyjnych form pedagogicznych i katechetycznych opartych o metodę scholastyczną ("trzy zet" = zakuć, zdać i zapomnieć), technologiczną (stosowanie wypracowanych dawno technik) i paradygmatyczną (akcent na aspekt przedmiotowy, poznawczy, empirycystyczny). Wnioski wypływające z powyższych prac teoretycznych prowadzą do sformułowania tezy potwierdzonej empirycznie, że uprawianie samej dydaktyki prowadzi do niedostosowania społecznego, przestępczości nieletnich, narkomanii i innych dewiacji.

Preferowanie tradycyjnych form pedagogicznych i katechetycznych, których podstawę stanowią metody podające, zakłada - według niektórych badaczy praktyki pedagogicznej - wyidealizowany obraz świata. Wyniki badań tych uczonych ujawniają, że bardzo często w szkole uczniom prezentuje się wyzute z rzeczywistości, wyabstrahowane z życia oraz wyidealizowane twory mentalne takie jak: sentymentalna wersja rodziny, idylliczne dzieciństwo, cukrowane obrazy codzienności wypełnionej mądrością dorosłych oraz życzliwością i zrozumieniem. Charakterystycznym zjawiskiem występującym na większości lekcji jest "sielankowa idealizacja rzeczywistości społecznej i unikanie zagadnień złożonych, trudnych w sensie społecznym czy emocjonalnym, chyba że ta trudność ma wymiar polityczny i dotyczy epoki politycznie nieakceptowanej".

Należy stwierdzić, że wprawdzie selektywnie dobierane programy, podręczniki i lektury ukazują różne dylematy losów ludzkich (cierpienie, samotność i strach), ale lokowane są one w tak odrealnionych kontekstach historycznych, że uczeń nie jest ich w stanie ani odczuć, ani doświadczyć. Przedstawiony w tych czytanekowych i przesłuszonych wersjach świat nie prowokuje ucznia do twórczego i autentycznego zainteresowania się nim. W konsekwencji prowadzi do indolencji twórczej uczniów.

Wyrażane podczas lekcji o charakterze wyłącznie podającym dydaktyczne moralizatorstwo wywołuje zgubne skutki w sferze wychowawczej. Proponowane rozwiązania dylematów moralnych prowadzą do formułowania płytkich deklaracji moralnych ("Bądź dobrym kolegą", "Szczujmy przyrodę"). Wyniki wielu badań potwierdzają takie wnioski i ujawniają brak zdolności uczniów kończących szkoły do rozstrzygnięć moralnych.

Opracowania teoretyczne z zakresu pedagogiki, psychologii i katechetyki sugerują konieczność systematycznego stosowania różnych metod aktywizujących uczniów ze szczególnym uwzględnieniem założeń pedagogiki dialogu (Śnieżyński, 1995, 1997, 1998), psychopedagogiki twórczości. Ponadto założenia psychologii narracji (Klus-Stańska, 2002) stwarzają pewne możliwości wykreślenia obszarów dialogu w sferze organizacyjnej zajęć, wychowawczej i dydaktycznej. Pojawiają się nowe opracowania teoretyczne oraz tworzone są w oparciu o nie nowe metody pracy twórczej z uczniami.

Coraz częściej w wielu opracowaniach teoretycznych twierdzi się, że nauczyciel nie powinien w relacji z uczniami przyjmować postawy wszystkowiedzącego eksperta, narzucającego im, co powinien robić, kim być, itd. Nauczyciel powinien - zdaniem tych uczonych - odczytywać w uczniu oraz ujawniać określone postawy i uczucia, które płyną z autentycznych poszukiwań i przeżyć. W nawiązaniu do znanego psychologa amerykańskiego Rogersa proponuje się, aby nauczyciel był facylitorem (ułatwiczem), a nie niedostępnym emocjonalnie i moralnie mentorem czy ekspertem. Zada-

niem takiego nauczyciela-facylitatora ma być wrażliwe, empatyczne traktowanie uczuć i oczekiwań ucznia zgodnie z autentycznością postawy nauczyciela. Taka atmosfera sprzyja podejmowaniu wartościowych decyzji.

Można więc powiedzieć, że występuje potrzeba stosowania metod pedagogicznych opartych o metody dialogiczne, narracyjne i twórcze oraz podjęcia ryzyka rezygnacji z postawy oceniająco-wartościującej na rzecz obserwacji, negocjacji, znoszenia barier, wyzwolenia ze schematów oraz wybiegania w przyszłość. Konieczne jest podjęcie przez nauczyciela ryzyka wynikającego z podmiotowego traktowania ucznia oraz kładzenia akcentu na twórcze aspekty jego osobowości. Nauczyciel może zostać przez uczniów oskarżony, wyśmiany, potraktowany jak ignorant, grzesznik, hipokryta, kłamacz, itd. (przez organy odpowiedzialne za nadzór pedagogiczny nauczyciela o braki merytoryczne i metodologiczne za np. nie trzymanie się konspektu, brak ścisłej realizacji tematyki, brak idealnej dyscypliny na lekcjach, itd.). Podstawą uzdalniająca nauczyciela do podjęcia takiego ryzyka i sprostania jego wymaganiom jest solidne przygotowanie intelektualne (w tym pedagogiczne i psychologiczne) i spore doświadczenie praktyczne (zinternalizowanie celów dydaktycznych i wychowawczych, spójność wypowiedzi z zachowaniem, emocjonalne zaangażowanie, zdolność do wewnętrznej samokontroli i permanentnego dialogu ze słuchaczem, posługiwanie się różnymi mediami komunikacji interpersonalnej, brak pośpiechu).

Również w katechetyce pojawiają się postulaty stosowania nowych metod katechetycznych (deprecjacja metody podającej, scholastycznej oraz kerygmatycznej na rzecz metody antropologicznej i dialogiczno-konfesyjnej). "Katechizowani, przychodzący na lekcje religii nieraz ze środowisk zlaicyzowanych, nie zawsze są przygotowani do przyjęcia orędzia Ewangelii. Często treść katechezy i proponowana kultura religijna nie są koherentne ze światem kultury, w której żyją i przez którą są kształtowani współcześni młodzie. Osiąganie celu wychowania w katechezie, czy to pojmowanego w kategoriach bardziej naturalnych, czy też teologicznych, nie da się zrealizować bez stworzenia możliwości dialogu i dyskusji. Młodzie powinni czuć, że mogą bez obawy wypowiedzieć swoje zagubienie, a także wyrazić swą osobistą wiarę. Jest to etap nazywany przez niektórych "uwolnieniem" przez młodych ich własnego słowa. Chodzi o to, aby byli w stanie wypowiedzieć to, co najgłębiej noszą w sobie. Aby takie wewnętrzne słowo mogło się wyzwolić, potrzebna jest atmosfera wolności, dzięki której słuchacz będzie miał odwagę mówić.

Na bazie nowych opracowań teoretycznych niektórzy uczeni stawiają określone postulaty w dziedzinie katechetyki:

- a) model katechezy dyrektywnej i mentorskiej, w której katechizowany jest biernym odbiorcą, nie jest zgodny z zasadami personalizmu chrześcijańskiego,
- b) język katechezy zakorzeniony w terminologii teologicznej ma niewiele wspólnego z językiem doświadczeń uczniów,
- c) katecheza nie może być narzucaniem jakiegoś modelu wiary z góry bez współdziałania odbiorcy, który jest dziś szczególnie uwrażliwiony na uszanowanie wolności (uczniowie przychodzący na lekcje religii pochodzą ze środowisk zlaicyzowanych, treść katechezy i proponowana kultura religijna nie są koherentne ze światem kultury, w której żyją).

Droga Krzyżowa (2)**Będą patrzeć na Tego, którego przebodli**

(dok. ze str. 1)

ucz nas jak nieść ulgę cierpiącym,
jak kochać tych, którzy naszą miłość odrzucają,
którzy mimo deklaracji zdradzają.

Ty, nie przestałeś nigdy ich kochać.

Kochasz ich nawet do tego stopnia,
że pozostawiłeś wszystkich innych,
by szukać i odnaleźć właśnie ich.

Twemu wielkiemu miłosierdziu zawieramy tych,
którzy popadli w zniechęcenie i rozpacz.

Nam zaś daj zawsze szukać schronienia u Ciebie

i spraw, byśmy nigdy nie wątpili

w Twoje nieskończone miłosierdzie.

Wszechmogący Boże, Tobie cześć i chwała na wieki. Amen.

Duszę jej, co lez nie mieści *Cuius animam gementem*

Pełną smutku i boleści *Contristatam et dolentem*

Przeszedł miecz dla naszych win *Pertransivit gladius.*

(Sekwencja Jakuba z Todi z XIII w., muz. z XVII w.).

*Maestro del Crocefisso di Trevi (pol. XIV w.)
Pinacoteca Muzea Watykańskie*

STACJA III**Jezus osądzony i skazany przez Sanhedryn**

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Łukasza (22, 66):

"Skoro dzień nastał, zebrała się starszyzna ludu, arcykapłani i uczeni
w Piśmie i kazali przyprowadzić Go przed swoją Radę.

Rzekli: "Jeśli Ty jesteś Mesjasz, powiedz nam!".

ROZWAŻANIE

Chrystus sam na sam z Sanhedrynem:

nie ma przy Nim żadnego z uczniów -
uciekli!

Pokonał ich strach.

Ich zapewnienia i obietnice okazały się próżne,
a postanowienia kruche.

Zwyciężył strach i brutalność wydarzeń.

A Chrystus?

Chrystus samotnie stoi pośrodku swoich sędziów.

On teraz pozostał sam wobec swojego losu.

W ciągu trzech lat publicznego nauczania

cień śmierci wiele razy rozpościerał się nad Nim.

Było tak na przykład,

gdy wskazywał na swoje boskie pochodzenie,

gdy chciano Go kamieniować za bluźnierstwo.

Teraz Arcykapłan żąda od Niego,

by oznajmił czy jest Synem Bożym, czy też nie.

On nie uchyla się - świadczy.

Jednak dając świadectwo prawdzie,

wyda je na siebie wyrok śmierci.

MODLITWA

Jezu, wierny świadku,

który nie uląkłeś się śmierci,

ale składając świadectwo, wyznałeś słowa prawdy,

daj, by nasze wątpliwości, wahania, niepewność

zawsze przenikało Twoje miłosierdzie.

Niech troski doczesne, ani ułuda bogactwa

nie zagłuszają natchnień,

wzbudzonych w naszych zatwardziałych sercach

Twoim zbawczym spojrzeniem i słowem miłości.

Umacniaj nas na drodze naśladowania Ciebie,

byśmy nie ulękli się trudności i koniecznych wyrzeczeń.

Daj, byśmy nieśli Twoje jarzmo, które jest słodkie

i Twoje brzemie.

Pozwól doświadczać ukojenia,

którego możesz udzielić tylko Ty.

Jezu, spokojny w obliczu nieuchronnej śmierci,

jedyny sprawiedliwy przed niesprawiedliwym Sanhedrynem,

Tobie cześć i chwała na wieki.

Amen.

O jak smutna i strapiona

Matka ta błogosławiona

Której Synem niebios Król

O quam tristis et afflicta...

Fuit illa benedicta

Mater Unigeniti!

STACJA IV**Piotr zapiera się Mistrza**

Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste, i błogosławimy Tobie.

Żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Z Ewangelii według św. Łukasza (22, 55-56):

"Piotr usiadł także między nimi.

A jakaś służąca, zobaczywszy go siedzącego przy ogniu,

przyjrzała mu się uważnie i rzekła: "I ten był razem z Nim".

Lecz on zaprzeczył temu, mówiąc: "Nie znam Go, kobieto".

ROZWAŻANIE

Piotr, przerażony tragedią dramatu - uciekł.

Wkrótce jednak powrócił.

Nie wiemy czy spowodowała to czysta ciekawość,

brak świadomości ryzyka,

czy chęć bycia przy Panu i Mistrzu.

Wrócił i zmieszał się z tłumem.

Ukrył się pomiędzy innymi.

Chciał pozostać anonimowy,

Stało się jednak inaczej.

Zdradził go galilejski akcent

i świadectwo uczestnika pojmania Chrystusa.

W oczach Piotra pojawia się lęk, przerażenie i trwoga.

Serce zaczyna być niespokojne.

To dlatego teraz ucieka się do kłamstwa.

Świadomie mija się z prawdą i wszystkiemu przeczy:

"Nie znam Go!" "Ja z Nim nie chodziłem!"

W ten sposób zapiera się swojego Mistrza,

a jeszcze przed kilkoma godzinami

deklarował Mu swoją całkowitą wierność,

bezgraniczne oddanie i absolutną gotowość

trwania przy Nim.

Teraz, wszystkim swoim obietnicom zadaje kłam,

przeczy własnej prawdzie.

Rozlega się przeraźliwe pianie koguta.

Rozpoczyna się dramat Piotra,

na którego właśnie w tej chwili

z gorącą miłością spogląda Chrysus.

A on, Jego Apostoł?

On gorzko płacze,

Łzy tego płaczu nie stanowią jednak dramatu rozpaczy.

Żalowi Piotra, towarzyszą bowiem słowa,

które kiedyś usłyszał z ust Nauczyciela:

"Nie przyszedłem po to, aby potępić, lecz aby zbawić".

Jego łzy smutku Wielkanocny poranek

przemieni w łzy wielkiej radości.

MODLITWA

Jezu, nasza jedyna nadziejo,

kieruj na nas swój wzrok,

a jako "nieskory do gniewu i hojny w miłości",

oraz Ten, "który nie postępuje z nami według naszych grzechów

ani według win naszych nam nie odpłaca"

i przenikaj nasze czyny swoim ojcowskim spojrzeniem miłości.

Daj, by nasza słabość, zranienia i upadki

zawsze potęgowały w nas Twoją miłość

i wzbudzały Twoje przebaczenie.

Spraw, byśmy w świetle Twego miłosierdzia

zawsze umieli dostrzec, rozpoznać i uznać

fałszywość naszych dróg i stawianych nań kroków.

Nieustannie ogarniaj nas Twoją miłością,

byśmy zawsze głosili cuda Twojej łaski.

Jezu, który skierowałeś swoje spojrzenie na Piotra,

wzbudzając w jego sercu gorzkie łzy skruchy -

rzekę pokoju nowego chrztu -

Tobie cześć i chwała na wieki. Amen.

Jak płakała Matka miła

Jak cierpiała gdy patrzyła

Na boskiego Syna ból.

Que maerebat et dolebat

Pia mater, cum videbat

Nati paenas incliti.

Ks. Krzysztof Biros

Konająca od współmęki

(dok. ze str. 1) Wiersz +(pierwodruk w "Dzienniku Literackim" 1858 we Lwowie) jako pieśń śpiewany jest nadal w kościołach przez lud. Przejmuje swą prostotą i głębią relacji. Trafia do wiejskiego pieśniarza, śpiewającego wielkopostne Gorzkie żale i porusza miłośnika poezji klasycznej. Nie można przejść obok tego utworu obojętnie, podobnie jak i obok poematu Anny Achmatowej *Requiem* z opisem Ukrzyżowania. Przejmuje i skłania do refleksji nad ludzkim losem i Bożą tajemnicą.

Ks. pralat Stefan Misiniec

Teofil Lenartowicz

STABAT MATER

Wiatr w przelocie skonał chryżym,

Przeniknęła ziemię zgroza,

Krzyż na skale, a pod krzyżem

Stabat Mater dolorosa.

Żadnych słów i żadnych głosów;

Krew z korony bożej spływa;

Wobec Boga i niebiosów

Stała Matka boleściwa.

Na konania patrząc bóle,

Rany, pręgi od powroza,

Na łzy oczu, cierń na czole,

Stabat Mater dolorosa.

Konająca od współmęki,

Przyjmująca śmierć za żywa,

Cierń i gwoździe z bożej ręki,

Stała Matka boleściwa.

Jak, raniona szybkim strzałem,

Deszczem łzy wylewa brzoza,

Z takim sercem przebolełam

Stabat Mater dolorosa.

Czując męki w piersi wzdętej,

Jak się życie w łzy rozplywa,

Łza przepada w uśmiech święty,

Stała Matka boleściwa.

Jak świat wielki opuszczona,

Gdy ją zdjęła życia zgroza,

Przerażona, że Bóg kona,

Stabat Mater dolorosa.

Z wysokości więc boleści,

Która ludzkie gładzi grzechy,

Na jęk trwogi, żal niewieści

Jeszcze promień spadł pociechy.

"Nie zostawię cię sierotą,

Ukochana do ostatka,

O! niewiasto, syn twój oto,

Janie! Oto twoja matka."

O! pociecho, jakżeś sroga,

O, radości z sercem sprzeczne!

Za człowieka oddać Boga,

Za doczesne oddać wieczne!

Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

* * *

Msza chrzcielna w niedzielę 4 III o godz. 15.00.

* * *

W niedzielę Wielkiego Postu Gorzkie Żale o godz. 18.00.

* * *

Nieustanna nowenna do bł. Bronisławy we wtorek o godz. 19.00.

* * *

Msza św. wypominkowa w poniedziałek 5 III o godz. 19.00.

* * *

Droga Krzyżowa w piątek: dla dzieci o godz. 17.30, a dla młodzieży i starszych o godz. 18.15.

* * *

Rekolekcje wielkopostne dla gimnazjum będą od 19 do 21 marca, rekolekcje parafialne dla dorosłych od 25 do 28 marca, dla szkół podstawowych od 28 do 30 marca.

Coraz trudniej o trwały związek, coraz więcej rozwodów. Zamiast uczyć się miłości i ją pielęgnować, młode pary chcą sobie zapewnić szczęście, szukając go w zabobonach. Już 10 par zarezerwało sobie termin z trzema siódmkami (7.07.2007), a tradycyjnie na ślub wybiera się miesiąc z literą "r": wrzesień, czerwiec, grudzień. W Krakowie rocznie bierze ślub w kościele ok. 3 tys. osób, a w USC 1600.

W Krakowie

Było:

- ~ W krakowskim zoo urodziły się dwie małpki lori. Lori są u nas od roku, mieszkają w pawilonie nocnym, ponieważ właśnie w nocy są aktywne. Urodziły się także owce grzywiaste arui, a oprócz tego do ogrodu sprowadzony został kucyk
- ~ W lutym odbyły się: Reality Shopka Szol w Grotesce, Festiwal Piosenki Żeglarskiej Shanties, V Bal Przedsiębiorcy, występ Skaldów (42. rok na estradzie)
- ~ W zeszłym roku w Krakowie doszło do 40 tys. przestępstw, ich wykrywalność wynosi 37%
- ~ Już cztery krakowianki w tym roku ukończyły setny rok życia
- ~ Po raz 11. w Krakowie obchodzony był Międzynarodowy Dzień Przewodnika Turystycznego (na świecie po raz 18.)
- ~ W II półroczu ubiegłego roku spalono 115 pojemników do segregacji śmieci

Jest:

- ~ Na stadionie Wisły całkowicie gotowa jest trybuna południowa (od Błoń) wraz z zapleczem (szatnia i basen pod trybuną). Trybuna północna (od Reymonta) na razie jest gotowa tylko dla widzów
- ~ Krakowskie Muzeum Historii Fotografii ma 20 lat
- ~ Trwa akcja "Zdobywamy Odznakę Przyjaciela Krakowa". Od 34 lat w soboty i niedziele krakowianie zapraszani są na spacer po naszym mieście i zwiedzanie zabytków. Uczestnicy zdobywają tu odznakę brązową, srebrną, złotą i złotą z pawim piórem
- ~ Wprawdzie dużo osób choruje na grypę, ale jest to wirus B, który nie wywołuje epidemii

Papieskie intencje na marzec 2007:

Ogólna: Aby słowo Boże było coraz bardziej słuchane, kontemplowane, miłowane i wprowadzane w życie.

Misyjna: Aby odpowiedzialni za młode Kościoły nieustannie troszczyli się o formację katechistów, animatorów i świeckich, zaangażowanych w służbę Ewangelii.

Muzeum Etnograficzne w Krakowie przygotowuje wystawę Kraków zaczarowany w zabawkach, która będzie prezentowana w muzeum od października 2007 do czerwca 2008 r. Na wystawie pokazana zostanie kolekcja krakowskich zabawek ludowych ze zbiorów muzeum. Zabawki ludowe sprzedawano na krakowskich odpustach, takich jak Emaus, Rękawka oraz 8 maja w dzień św. Stanisława na Skałce. W celu wzbogacenia wystawy prowadzimy poszukiwania fotografii, materiałów archiwalnych i przedmiotów związanych z krakowskim Emausem.

Muzeum Etnograficzne im. Seweryna Udzieli
31-060 Kraków, Pl. Wolnica 1, tel. 012 430-55-63 lub 012 430 55-75, email sekretariat.mek@neostrada.pl

Kalendarzyk liturgiczny:

*** 4 III (*niedziela*) - 2 Niedziela Wielkiego Postu
Czytania mszalne: Rdz 15,5-12.17-18; Flp 3,17- 4,1; Łk 9,28-36

- św. Kazimierza, królewicza, patrona Archidiecezji Krakowskiej

*** 7 III (*środa*) - św. męczennicy Perpetuy i Felicyty

*** 8 III (*czwartek*) - św. Jana Bożego, zakonnika

*** 9 III (*piątek*) - św. Franciszki, Rzymianki, zakonnicy

Będzie:

- ~ W Krakowie zostanie zamontowane 100 budek lęgowych dla jerzyków, najszybszych zwierząt na ziemi. Jest to gatunek zagrożony. Jerzyki całe życie spędzają w powietrzu, także nocą, siadają tylko podczas składania jaj i karmienia młodych
- ~ W planie inwestycyjnym na lata 2007-2016 znalazło się 66 inwestycji. Są to m.in. szybki tramwaj, hala widowiskowo-sportowa w Czyżynach, centrum koncertowe w Cichym Kąciuku i kongresowe przy rondzie Grunwaldzkim, Centrum Jana Pawła II w Łagiewnikach

Być może:

- ~ W Krakowie powstanie Małopolskie Muzeum Literatury
- ~ Prawdopodobnie przed Wielkanocą skończą się prace remontowe kaplicy Batorego (Mariackiej) w katedrze wawelskiej. Kaplica zbudowana została w XIV wieku
- ~ W dawnym kinie "Związkowiec", które w ub. roku przejęła na własność gmina, po remoncie będzie prawdopodobnie scena rozrywkowa
- ~ Zaplanowanej na pl. Szczepańskim rekonstrukcji średniowiecznego miasta w tym roku nie będzie. Miasto miało stanąć z okazji 750-lecia lokacji Krakowa, ale z powodu problemów ze znalezieniem firmy budowlanej termin (wakacje) nie jest możliwy do realizacji. Być może pieniądze będą wykorzystane inaczej (np. na spotkania ze średniowieczem w Barbakanie)
- ~ Być może 3 maja na skwerze u zbiegu ulic Dunajewskiego i Basztowej stanie replika pomnika Rejtana. Jej autorem jest prof. Czesław Dźwigaj

opr. BS

Krakowski Oddział Polskiej Rady Ekumenicznej
Duszpasterstwo Ekumeniczne
Archidiecezji Krakowskiej

zapraszają na

NABOŻEŃSTWA EKUMENICZNE w Krakowie w roku 2007

w poniedziałki godz. 17.00

- 12 marca - Kościół Prawosławny, ul. Szpitalna 24
16 kwietnia - Kościół św. Andrzeja, ul. Grodzka 54
17 kwietnia - Radonica, prawosławne nabożeństwo
paschalne za zmarłych Cmentarz Wojskowy, ul.
Prandoty (Uwaga: wtorek, godz. 17.00)
14 maja - Kościół Ewangelicko-Augsburski, ul.
Grodzka 58 (w połączeniu ze Świętem Biblii)
11 czerwca - Kościół Chrześcijan Baptystów, ul.
Wyspiańskiego 4
10 września - Kościół Ewangelicko-Metodystyczny, ul.
Długa 3
15 września - Łuczanowice - 15. rocznica otwarcia
Cmentarza Kościoła Ewangelicko-Reformowanego
(Uwaga: sobota, godz. 11.00)
08 października - Kościół Ojców Paulinów na Skałce
12 listopada - Kościół Sióstr Norbertanek, ul.
Kościuszki 88
10 listopada - Kościół Polskokatolicki, ul. Friedleina 8

Wspomnienie 9 marca

Św. Franciszka Rzymianka (1384-1440)

Przyszła na świat w patrycjuszowskiej rodzinie w Perrione koło Rzymu. Mając 15 lat poślubiła Wawrzyńca di Ponzniani. Franciszka oddała się wtedy rodzinie i wychowywaniu trójki dzieci. Dwoje z nich zmarło jednak w bardzo młodym wieku. Mimo wielu obowiązków zaślęła swoją dobroczynnością. Spieszyła z pomocą materialną i duchową najbardziej potrzebującym mieszkańcom Rzymu. Wspomagała również wiele kościołów, dostarczając im szat i naczyń liturgicznych.

W trakcie wojny jej męża i jedynego już syna skazano na wygnanie. Podczas epidemii w latach 1413-14 narażała swoje życie, pomagając chorym. Po powrocie męża i syna z wygnania jeszcze gorliwiej oddała się modlitwie i posłudze ubogim. W szybkim czasie znalazło się więcej kobiet pragnących wieść podobny tryb życia. Powstało stowarzyszenie Oblatek Benedyktynek z Góry Oliwnej, podporządkowane regule św. Benedykta. Po śmierci męża i syna zamieszkała w kościele S. Maria Nova.

Franciszka zmarła, mając 56 lat, 9 marca 1440 r. Papież Paweł V kanonizował ją w 1609 r.

MM

Z serwisów informacyjnych

☞ 28 lutego ukazała się książka ks. Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego "Księża wobec bezpieki na przykładzie archidiecezji krakowskiej". Liczy ona blisko 600 stron i opisuje postawy ponad 100 duchownych wobec SB. Wynika z niej, że Służbie Bezpieczeństwa, mimo podejmowanych prób, nie udało się zwerbować m.in.: kardynałów Franciszka Macharskiego i Andrzeja Marii Deskura oraz biskupów: Tadeusza Rakoczego, Wacława Świerżawskiego, Kazimierza Nycza i Jana Szkodonia. Podaje ona również nazwiska tych, którzy mieli dopuścić się współpracy z SB.

☞ Polacy spośród wszystkich społeczeństw w Unii Europejskiej mają najmniejsze zaufanie do politycznych instytucji - wynika z najnowszego sondażu Eurobarometru. Aż 81 proc. Polaków nie ma zaufania do żadnej z następujących instytucji politycznych: rządu, parlamentu i rady miasta (gminy). Tymczasem średnio 49 proc. obywateli UE ma zaufanie do swojej rady miasta (gminy), 31 proc. do narodowego parlamentu i do rządu, tylko 20 proc. ma zaufanie do partii politycznych.

☞ Rozdano tegoroczne Oscary. Za najlepszy film roku uznano film "Infiltracja" ("The Departed") Martina Scorsese. Nagrodę dla najlepszego aktora odebrał Forest Whitaker za kreację dyktatora Ugandy w filmie "Ostatni król Szkocji", za najlepszą aktorkę pierwszoplanową uznano Helen Mirren, odtwórczynię roli królowej Elżbiety w filmie "The Queen". Oscarem dla najlepszego filmu zagranicznego wyróżniono niemiecki film psychologiczny "Życie na podsłuchu" ("The Life of Others") o tajnej NRD-owskiej policji Stasi. Nagrodę akademii dla najlepszego filmu dokumentalnego otrzymał film „Niewygodna prawda”, dramatyczny apel o przeciwdziałanie zmianom klimatu, zrealizowany według pomysłu i scenariusza byłego wiceprezydenta Ala Gore'a.

☞ Ojciec Święty napisał pierwsze w historii pismo do wiernych w Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej. List Benedykta XVI to odpowiedź na życzenia, jakie z okazji ubiegłorocznych Świąt Bożego Narodzenia otrzymał od Północnokoreańskiego Stowarzyszenia Katolików. Papieskie przesłanie zostanie przekazane wiernym przez przedstawicieli Caritas z kilku krajów podczas ich wizyty w Phenianie 27 marca.

☞ We Francji jedynie 30 proc. dzieci między 8 a 12 rokiem życia objętych jest katechizacją. „Obecnie zarówno dziecko, osoba młoda jak i dorośli żyją w świecie pogańskim” – stwierdza odpowiedzialny we francuskim episkopacie za katechezę bp Christophe Dufour. Jednym ze sposobów poprawy tej sytuacji ma być upowszechnienie prekatechezy dla dzieci w wieku od 3-6 lat.

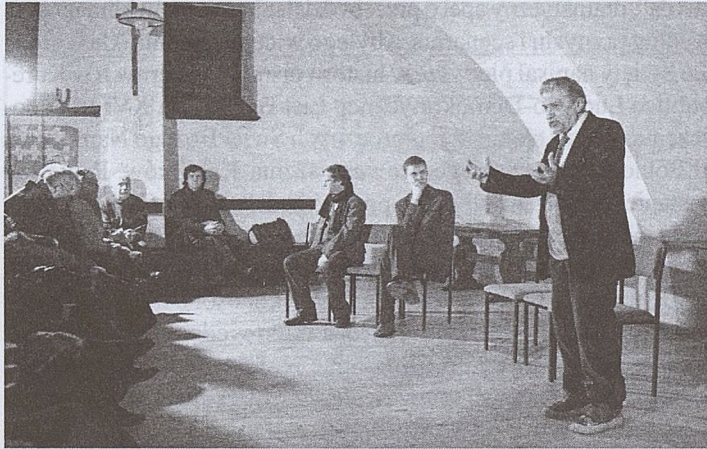
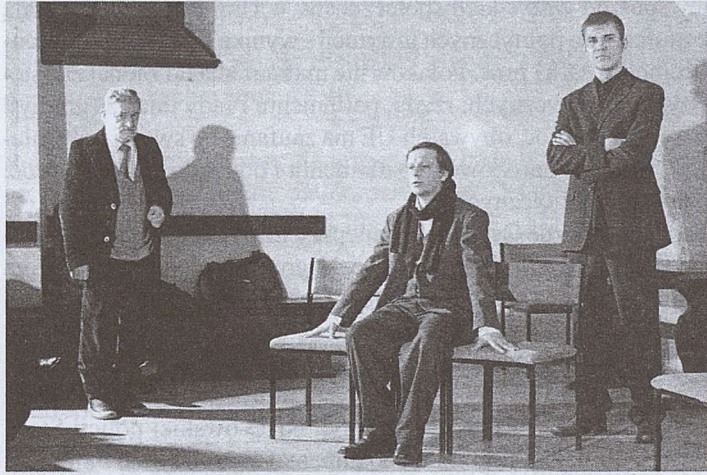
☞ Archidiecezja waszyngtońska rozpoczęła Wielki Post w prawdziwie amerykańskim stylu - od reklamy sakramentu spowiedzi. Wydrukowano 100 tysięcy ulotek, zawieszono plakaty na autobusach, w metrze i na przydrożnych billboardach, wykupiono nawet spoty promocyjne w radiu. Głównym hasłem kampanii jest: "To światło pali się dla Ciebie". W Stanach Zjednoczonych zazwyczaj konfesjonały są zamknięte na głucho, a liczba wiernych, którzy przystępują do spowiedzi, osiągnęła dramatycznie niski poziom.

☞ Ruszyła V edycja Podyplomowych Studiów z zakresu "Ekonomii i zarządzania" dla sióstr zakonnych i księży zajmujących się sprawami gospodarczymi i ekonomicznymi. Naukę rozpoczęło 40 osób. Studia - organizowane przez Wyższą Szkołę Biznesu w Nowym Sączu i Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski - dotychczas ukończyło ponad 300 osób.

☞ Niemiecki kardynał Karl Lehmann, przewodniczący Konferencji Episkopatu Niemiec i biskup Moguncji, wezwał swoich rodaków, by w okresie Wielkiego Postu podjęli "post od samochodu". Wyjaśnił, że pozostawienie aut w garażach byłoby wyrazem poszanowania środowiska naturalnego. Również grupa duchownych katolickich i protestanckich Niemiec i Luksemburga wezwała wiernych obu Kościołów do całkowitej rezygnacji z używania samochodu w czasie Wielkiego Postu i poruszania się pieszo, rowerem lub autobusem.

Pieśń o życiu i śmierci Chopina

W niedzielę 25 lutego w salce Muminków artyści Teatrum Mundi (Teatralnego Centrum Wartości i Pojednania im. M. Kotlarczyka z Krakowa) wystawili sztukę teatralną opowiadającą o burzliwych losach Fryderyka Chopina. Sztukę reżyserowała Anna Osławska, częścią choreograficzną i układem zajęli się byli profesor I LO w Krakowie Stanisław Jastrzębski. Poniżej prezentujemy fotograficzny zapis spektaklu.

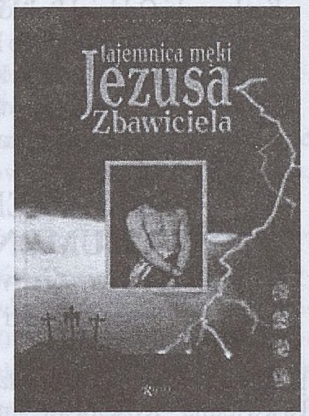

Nakładem Domu Wydawniczego Rafael ukazał się kolejny album przybliżający czytelnikom tajemnice Historii Zbawienia. Tym razem album nosi tytuł „Tajemnica męża Jezusa Zbawiciela”. Autorem jest ksiądz profesor Edward Staniek, który wybrał świętego Łukasza jako głównego przewodnika, uzupełniając odtwarzaną historię relacjami świętych Mateusza i Marka. Dzięki fotografiom Ziemi Świętej można zobaczyć, jak wyglądało miejsce, w którym Chrystus odkupił wszystkich grzeszników. Reprodukcje dzieł sztuki pokazują, w jaki sposób dawni i współcześni chrześcijanie wyobrażali sobie te najważniejsze ewangeliczne sceny.

"Lektura tej książki jest przeznaczona tylko dla odważnych. Dobra Nowina bowiem jest dla odważnych. Bez odwagi nie można się spotkać oko w oko ze złem, bo zemdlejemy ze strachu. Jezus nie tylko spojrział w oczy zła, ale wytrzymał jego spojrzenie i zniósł wszystkie zabiegi zła zmierzające do zgaszenia Jego wzroku. Ocalił serce i miłość, ocalił sprawiedliwość i mądrość i opuścił labirynt zła jako zwycięzca."

Ks. prof. Edward Staniek

Album można zakupić w zakrystii w cenie 25 zł.

Parafia Najświętszego Salwatora w Krakowie

Honorowy Patronat:

Ks. Infułat Jerzy Bryła,

Ks. Prałat Stefan Misiniec

Konsulat Generalny Republiki Estońskiej w Krakowie

Chór Kameralny "PRO ARTE"

Maciej Tworek - dyrygent

Ryszard Haba - instrumenty perkusyjne

Ryszard Leszek Szostak - organy

w programie: Arvo Pärt

9 marca 2007 r. (piątek), godz. 16.00

Kościół SS. Norbertanek na Salwatorze w Krakowie, ul.

Kościuszkii 88

WSTĘP WOLNY

Koncerty połączone z kwestą dla Fundacji Chorych na SM im. Bł. Anieli Salawy.

Patronat medialny: Tygodnik Salwatorski, RMF Classic. Strona internetowa cyklu koncertów Muzycznych Wieczorów na Salwatorze www.muzyczniewieczory.pl

KS. STEFAN MISINIEC (3)

TYGODNIK SALWATORSKI - Redakcja: Bogumiła Szewczyk (p. o. red. nacz), ks. Stanisław Radoń (asyst. kościelny), Piotr Boroń, Łukasz Strutyński, Piotr Tumidajski, Jarosław Dzidek, Grzegorz Michaldo, Daniel Rojewski, Piotr Śliwiński, Maria Gracja Matecka
Kontakt z TS: tel. 012-4272562 wieczorem, e-mail: bog-szew@wp.pl

Strona internetowa: <http://tygodniksalwatorski.icm.com.pl> (przygotowuje Roman Topór-Mądry). **Druk:** Pracownia AA - Plac na Groblach 5
Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów. Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i korekty językowej tekstów.
Tygodnik można zaprenumerować w zakrystii kościoła SS. Norbertanek. Można go nabywać we wszystkich kościołach na terenie Parafii, w kościele Bożego Miłosierdzia, w sklepiku "U Zdycha" przy ul. Św. Bronisławy, w Salonie Fauny i Flory „Paradise” przy ul. Włóczków 6.